

La nation arménienne est l'une des plus anciennes du monde: sa langue offre dans sa syntaxe plus de rapports avec les langues européennes qu'avec celles de l'orient. Elle a formé pendant deux mille ans, et jusqu'au 14 ième siècle un état indépendant.

Une taille élégante, et une physionomie spirituelle, distinguent cette nation, qui, toujours victime des guerres, dans lesquelles les grandes puissances se disputaient l'Arménie, a été obligée de quitter en partie le sol de ses encêtres! Livrés au commerce, et aux fabriques, les Arméniens sont repandus et ont prospéré partout, depuis la Hongrie jusqu'en Chine; ils pénètrent dans des régions inaccessibles aux Européens; ils traversent les déserts de la Tatarie, et le plateau qu'arrose le Niger. Dans leur pays, comme dans l'étranger ils vivent ordinairement en grandes familles, sous le gouvernement patriarcal du membre le plus âgé, et dans une concorde rare. La religion des Arméniens est celle de l'ancienne Eglise orientale. Leur jeûnes, et leur abstinences surpassent en rigueur et en fréquences tout, ce qu'on voit, chez les autres sectes chrétiennes. On peut estimer le total de la nation arménienne à 5,000,000 d'individus.

MALTE—BRUN

GÉOGRAPHIE UNIVERSELLE

Հայոց ազգը աշխարհիս հին ազգերէն մէկն է. Հայոց լեզուն համաշխրութեան կողմէն աւելի շուրջ մանութիւն ունի Եւրոպական՝ քան թէ արեւելեան լեզուաց հետ: Հայոց ազգաբնակչութեան հազար տարեկ չափ, մինչև ժ. Գ. դարը, անկախ կառավարութիւն ունեցաւ:

Աշխիւ հասակ մը և համաձայնից կերպարանք մը, այս ազգի յատկութիւններն են: Այս ազգը պիտի ընդհատ պատերազմներու մէջ գտնուած է, որով մեծամեծ անբութիւններ կ'աշխատէին իրարու ձեռքէ յափշտակել Հայաստանը, և միշտ ստիպուած թիւզեր իւր նախնեաց երկիրը մասամբ իւր թաղու: Վաճառակամութեան և արուեստագործութեան անմեղատուր ըլլալով՝ Հայերը տարածուած են և յայտնիութիւն գտած ամեն տեղ, Հռոմէոսիայէն մինչև Չինաստան: Հայք կը մշակեն այգիներ, անտառներ, անասնաբուծութիւն և Եւրոպացիներէն և Եւրոպացիներէն թափառողները և մինչև Նիւիորք և Լոնտոն քաղաքները: Հայք ինչպէս իրենց երկիրն՝ նշնպէս օտարութեան մէջ միշտ մեծ ընտանիքներ կը կազմեն, հաստակելով Գաղղաստանի ամեն նէն հասակաւոր անդամը՝ նահապետական կառավարութեանը՝ և ժխարանական շնախարհիկ կեանք մարելով: Հայոց կրօնը արեւելեան նախնիներէն Եկեղեցւոյ կոմքն է, և Հայք ծովապահութեան և ծովապահութեան կողմէն կողմէն կը գերազանցեն ամեն քրիստոնէականութեան: Հայոց ազգը կարելիք անհատները ընդամենն կը հաշուին մօտ 5-000-000 (*):

ՄԱՆԱԳԻՐՈՒՄ

ԸՆԴՀԱՆ ԵՎ ԵՎԵԼԻԱՅԻՆՈՒՄ

ԲԵՐՈՅԵԼՆ

ԱՌԱՔԵՒՈՒ ՈՒ ԲԱՆԱԳԻՐՈՒ ՊԵՏԱՆԻ

(Հարուստութիւն, տես թիւ 3):

ԻՒՒ

ՀԱՐԱՍԻՐՏԻ

Այս անձը ինծի չարիք ընել ու փնասել կը ջանայ, բայց ես արդեօք պատճառ տուեր եմ իրեն՝ թէ չէ. ե. թէ տուեր եմ, պէտք չէ ամբնամ խոնարհելու ու իրմէ թողութիւն իրն դրելու. և այսպէս բարեկամ մըն ալ կը ստանամ և թշնամի մը կ'աղատիմ:

Մէկ խնամի մը միայն ունենալը շատ է. իսկ բարեկամ՝ հարկեր ալ ունենալը դժուար է: Թէ որ նախատինք ըրած ըլլայ ինչի, պէտք է միտքս բերեմ որ ինքն ալ ինծի պէս մարդ է, ու ամենքիս ալ ենթակայ ենք սխալելու. դարձեալ պէտք է մտածեմ որ պակասութեան ջը հետ ունի խել մ'ալ կատարելու: Թիւններ, Լոս աղատութեամբ պէտք է զինքը դատիմ, եղած նախատինքը ա.

(*) Յիշեալ աշխարհագիրը պակաս դրած էր մեր Ազգի թիւը. իսկ մերը ընդ համարեն ընդունած կարծիքը նախապատու համարեցինք: Եւ ցարիք որ մինչեւ ցարդ ապագային ստացը վիճակագրութեան չունենք:

ւելի մեծ չը բռնելով . և միտքս պէտք է գրնեմ, որ կամ տգիտութեամբ . և կամ սխալմամբ էր ըրածը . գթութիւն պէտք է ստնծեմ իմ բարկութիւնս որ իրեն դէմ կը գգամ . բարեսրտութեամբ պէտք է զինքը փոխադարձ նախատեւէն զգուշանամ, և վեհանձնութեամբ որչափ կարելի է շուտով հետն հաշտուիլ ջանամ :

Զէ, չեմ ուզեր սրտիս մէջ ուրիշի գէմ ատելութիւն ունենալով քու նշանաւոր Ռւրիշի հետ թշնամութիւն ունենալով ինչպէս կրնամ ազաւել զ՛յս տուած ու բռնել որ ինչպէս ես իմ պարպտաններսս կը խղում՝ նոյնպէս դու ալ ինձի խղումիւն փութ : Պէտք է որ հետը խաղաղութիւն ընեմ՝ առանց որոյ երջանկութիւն չը կայ . իսկ հաշտուեւէն վերջը՝ պէտք է ամեն բան մոռնամ :

Չարեւէն պէտք է հեռու կենամ . վասն զի բոլորտ ոչխար մը կրնայ բռնոր հօտն սպականել . պէտք է զգուշանամ նաեւ այն ամեն բանէ որ կերպով մը իրենց չարութեանը պատճառ կրնայ ըլլայ : Բայց ինչ որ ալ ըլլան, ա՛նոնք ալ մարդիկ են, իմ եղբայրներս են . լստուած սրբեւը նաեւ անոնց համար ալ կը ծագէ . ուստի պէտք է զգուշանամ որ իմ բռնած խիստ կերպովս աւելի չգրգռեմ ու չզայրացնեմ կրքերնին :

Ի՛նչ :

ՀԱՐՈՒՍՏՆ ՈՒ ԱՆԲԱՏ, ԻՇԽԱՆԱՌԻԲ ԵՒ ՀՊԱՏԱԿԻ

Պու հարուստ ես . շնորհակալ եղիւ լստուծոյ, բայց լ. յիշէ որ հարուստութի տուողն լստուած է . ք. որ ՚ի բարին գործածելու համար սոււերն է քեզի . և Գ. որ մէկ օրուան մէջ կրնաս ամէն ունեցածդ կորսնցնել, նայէ ուրեմն որ չափաւոր ըլլաս, քաղ

ցրի ու մարդասէր, դատարկակեցութեամբ ու շայտութեամբ ուրիշներէն վեր ըլլալու փոյթ մի ունենար, այլ նայէ որ առաքինութեամբ ու գրթութեամբ ցուցնես քու անձիդ վերայ որ նախախնամութե գործիք մըն ես իր շնորհքները բաշխելու, աղքատաց օգնելու, որամիտ անձանց վերայ ձեռք դնելու, որպէս զի ուրիշներուն բարեբարութիւն ընելով զքեզ կատարեւագործես :

Իսկ դու որ բարձր աստիճանի մէջ ես, կը յարգեմ զքեզ՝ վասն զի ամեն իշխանութիւն լստուծմէ է, բայց գիտեմ նաեւ որ այն ստտիճանը ուրիշներուն բարեացը համար տրուած է քեզի . որպէս զի քեզմով միշտ արդարութիւնն յաղթող ըլլայ : Կարձեալ գիտեմ որ դու ալ մարդ ես, գիտեմ որ աստիճան ու պատուանուն ըսածդ ուրիշ բանի շնամնիր՝ եթէ ոչ գրքի մը հարուստ կազմին որ գրքին ամենեւին յարգը չաւելցներ . բայց թէ որ ձեռք տաս ստորնագունից, թէ որ անոնց գանգաւանները ու տրտուեցնող արդարութե դատես, թէ որ սուտ խոստմունքներով չես խաբեր ու խաղցներ զիրենք, թէ որ նախ դու իրենց բարի օրինակ կ'ըլլաս, ան ատենը կը սիրեմ ես զքես, կը յարգեմ ու կ'աղօթեմ լստուծոյ որ կեանքդ երկրնցընէ :

Ինչ հակառակն ես աղքատ եմ, պզտի անաւի մը մէջ ծնած եմ, հարուստ տգականներ չունիմ, բարեկամներս ալ աննշան մարդիկ են . բայց ինչ կ'ըլլայ եղեր, խոտու ալ աղքատ էր . աղքատ էին առաքեալներն ալ և գրուած է թէ . աղքատաց է արքայութիւնը, ի՛նչ, հարստութիւն չունեւ նալ զիս շնուաստացուներ, կրնամ աւմենէն հարուստ մարդուէն հետ հարուստ ըլլալ . լստուծոյ կամբը կը կուտարիմ, վասն զի իմ ճակտի քրտինքովս

կ'ապրիմ. և թէ որ իմ պարտքերս կ'ընեմ, թէ որ առաքինի ու քաղաքակիրթ եմ, շատ աւելի յարգ ունիմ քան ըզնենգաւար հարուստ մը և քան զհարստ սիրտ իշխան մը ։ Ի՛յ՛ մեծ ու ընդարձակ գետ մըն է ու վտանգաւոր . օրով ամէնքը անուշը գիտեն և թագաւոր կը կոչեն զինքը . բայց այգեգործը աւնոր աւերմունքներէն կը վախէ ու նաւաւորը ալեկոծութենէն կը սարսափի, և իրեն եգեբներսուն մօտ բնակողները ողորմունքէն կը դողան . իսկ այն առուակը որ իմ գաշտս կ'ոռոգէ, իրաւ պզտիկ է ու անծանօթ՝ անանկ որ և ոչ անուն մը Խուշի, բայց երկիրները կը բեղմնաւորէ և հողը կը կենդանացնէ չորութեան ժամանակ ։ Ի՛յին և իմ առուակիս ջուրը երկուքն ալ հաւառարապէս երկիրքէն կու գան և երկուքն ալ կ'երթան նոյնպէս ծովուն մէջ կը կորսուին ։

Կան ոմանք որ զմարդ իր զգեստէն կը չափեն ու կը դատեն, բայց այսպիսիները չեն դիտիր թէ Զֆուր Էֆուր Խոնաոր լընէր, և թէ երբեքն կուտած պատենի մէջ ալ ընտիր պողպատէ գանակ մը կը դրուի, և թէ ընդհակառակէն կապիլը թէպէտ մեռաքսէ ըզգեստներ ալ հագաւի՝ նորէն միշտ կապիկ է ։ Ուրիշի՛ արչափ ստակի հարրու առութիւն ունենալը մի հարցններ, հապա թէ ինչ մարդ է ։

Ի՛այց տես, առ աղքատը կ'ուռի ու կը սոքանայ, վասն զի հարուստներու հետ սկսեր է վերաբերութիւն ունենալ, ուրիշ մ'ալ հարուստը կ'առէ ու անկէ կը փախի, և կը կարծէ որ անիկայ առաքինական զգացմունք չկրնար ունենալ ։ Ո՛հ, չէ, եղբարք, լաւ հարուստներ ալ շատ կան, ինչպէս որ գէշ աղքատներ ալ չեն պակսիր, բայց աւելի լաւ է հարուստներու խիստ շատ չմտնեալ, վասն զի

կրնանք նսեպ մահացուցման առիթներ ունենալ, հաւասար ընկերութե մէջ աւելի դիւրաւ ու հանգստեամբ կրնանք ապրիլ ։ Ս'եր գլխաւորները անհանգիստ չընենք անդադար բանի մը ետեւէ ըլլալով ու թախամնէլով, և ամեն յայտերնիս իրենց խոստմանքը կամ օգնութեանը վրայ չդնենք ։ Իսեղձ արուեստաւորներ, խեղճ գեղացիներ, խեղճ բոյր իմ եղբայրներս, նորէն կ'ըսեմ, զմեզ ամենէն աւելի լաւ պաշտպանողները մեր թեւերն ու մեր գլուխն է ։

Դաքինի ու քաղաքակիրթ աղքատը հարուստներն ու վերնագոյնները կը սիրէ՝ բայց անոնց աչքը մտնելու համար զինքը շուռստացներ, իրենց ակտերը չբարձրացներ շողովելով, և թէ պէտ փայփայէ ալ՝ բայց միշտ չճմարէ ալ կը խօսի, միտքը գնելով որ իր ազատ և իրաւացի վարմունքով նուաւ տանայու տեղ՝ աւելի սիրելի և մեծարոյ կ'ըլլայ ։ Կը յանձնեմ ուրեմն իբրեւ յիշելիք մը որ միշտ պիտաւիտաբ կոպակիս ու մեհանյաւիտաբ կրամայիս

Իսթի .

ՏԵՐ ԵՒ ԾԱՌԱՅ

Դ՛ուսան խեղճ վիճակի տէր մարդ մըն է, որ ուրիշ լաւագոյն արուեստ մը չունենալով՝ ձեռքը ինչ որ հարուստը չուզէր ընել, ինքը յանձն կ'առնու իրեն տեղ ընելու ։ Դաշնագրութիւն մըն է՝ որով երկուստեք պայմաններ կը դրուին, (յօդ. 39) ու միշտ լռելեայն աս պայման ալ կ'իմացուի որ ծառան ձեռքէն եկածին չափ առաքինի ու քաղաքակիրթ մարդու մը պարտուց համեմատ պիտի ծառայէ իր տիրոջը՝ և թէ տէրն ալ զինքը պիտի պահպանէ և իրեն վիճակը պիտի լաւցընէ ։

Ի՛արի տէր մը գիտէ որ ծառան

բնութեամբ իրեն հաւատարէ, (յօդ. 16.) ուստի հետը մարդասիրութեամբ կը վարուի, իբրեւ ընտանեաց մէջէն մէկը այնպէս վրան կընայի. «տէպ լու տէպ չփոխեր» միայն պարկեշտ ու տրգար բաներ իրեն կը հրամայէ, չգիտցածը կը սովեցընէ և բնաւ իրեն հարկաւոր եղածէն բան մը պակաս չընէր և աշխատութեանցը մէջ բաւական ժամանակ հանգիստ կը թողուր և Չափազանց ընտանութիւն չբանեցընէր՝ որպէս զի իրեն պատիւը չկորսընցընէ. վրան կը փոռահի՝ բայց իր ընթացքը կը դիտէ. չար օրինակ ամենեւին չտար, և թէ որ հիւանդանայ ու ծերանայ՝ երեսէ չթողուր, և խիտ լաւ գիտէ որ ծառան իր տուած կրթութեան համեմատ բարի կամ չար կ'ըլլայ ։

Առաքինի ու քաղաքակիրթ ծառան գիտէ որ պէտք չէ հետզանդի տիրոջը երբ բարոյականի դէմ և կամ իր կենացը գէմ մնաւ բերող բաներ կը հրամայէ, ասկէ դուրս յամենայնի հլու ակնածող և ամենէն ոչինչ բաներու մէջ ալ հաւատարիմ է. լեզուան կը զըստէ, և միանգամայն իր տիրոջը կենանքը ունեցածը ու պատիւը կը պաշտպանէ. իշխան են շատ ծառաներ որ իրենց տիրոջը աղքատնալէն ետեւ ոչ միայն չեն ուզած զիրենք թողուլ հեռանալ, այլ իրենց աշխատութեամբը զիրենք դուրմաներ են հաւատարմութեամբ ։

Այս լրտեսներն նաեւ անոնց ալ կը վերաբերին՝ որ խանութ մը մտած են կամ ուրիշի դաշտերը կը մշակեն. իւրի ծերուկի մը հետ ճանաչուորեցայ որ կ'ըսէր. «Գեաք լէ Բանի գործի վրայ բռնէլ զսկիւյ որուն վրայ մարդ ինչ խալածի. և ոչ ալ պէտք է խալածիլ անոր վրայ որ ծառայող լինան մը քրիւր եւ. իսկ ծառայից ալ ասանկ կ'ըսէր ։

Կամ մարդու պէս ծառայ, կամ չէ նէ փախիր՝ գնայ ։

(Ե)

ԲԱՐԵՐԱՐՈՂԻ ԵՒ ԲԱՐԵՐԱՐԵԱՆՔ

Հարստութեան, վիճակի և կարողութեան առ տարբերութիւնները մարդկան մէջ կապ մը կը ձեւաւորեն մէկմէկու բարին ազելու և մէկմէկու բարիք ընելու ։

Հարուստը առատաձեռնելու կարողութիւն ունենալով՝ չունեցողին կ'օգնէ ։ Իսկ առատաձեռնութիւնն ալ պէտք է որ չափով ու խոհեմութեամբ ըլլայ. նախ քան ունեցածդ մտածէ, վերջը անոր արգիւնքը որուն որ կ'ուզես բարերարութիւն մը ընել, ուստի աւելի ազգականներուդ պարգեւէ քան թէ անծանօթ մարդկանց արգիւնք ունեցաւնեւ, խոհեմներու որ քեզի շատ անգամ ծառայութիւններ ըրած ըլլան, կամ այնպիսւյ մը որ գէշի չգործածեր ։ Երբոր կ'ուզես տալ, նայէ մէկէն տաս, ու բախտէք տուր, առանց դիմացինդ մահացընելու, առանց երբոր վարներու, առանց փոխադարձ յաւայ, և ոչ իսկ երբոր անգէտ ըլլալուն սպասելով ։ Երբոր բախտ փոխարէնը կ'առնես անկէ որ իրեն օխոյն համար որուած ինչուան կաթիլ մը ջրոյն հոշիւր կը բռնէ ։

Բարերարեալը գտնարտով և ուսարիտութեամբ պէտք է ընդունի՝ առանց դժգոհալու, առանց իմաստաւորութեան ։ Տեսեր եմ զմտնա որ բարերարութիւն մը ընդունենէն ետեւ կ'ըսէին՝ Հէ՛մ, ի՛նչ մեծ Բան է. ի՛նչ հա՛մար Բան մը ընել լէ. արդէն պարտական էր ։ Բարեխախտներ, թող անանկ ըլլայ. բայց մտածեցէք մէյնը ձեզի եղած օգուտը, ուրեմն պարտական էք ոչ միայն բերնով շնորհակալ ըլլալու, հապա նաեւ նոյնը՝ մտքերնիդ միշտ պահելու էք ։ որպէս զի երբ առիթը գայ՝ փոխարէնը հատուցանէք ։ Բարեխախտ թէ անծին

և թէ ուրիշներու և կը մտածէ, փասն զի ասկերախտութեամբ տհաճեցնեն լով բարեսէր անձինքը՝ բարերարելէն ետ կը կեցնեն:

Իսոյց բարերարութիւնը միայն տա լով չլրար: Ի՞նչ բարերարութիւն չեն ընենք բեզի վարժագետներդ գա տե, քեզիդ որոնք գիտութիւն կամ արուեստ մը բեզի կը տվընցնեն Բուսսի պէտք է երախտագէտ ըլլաւ իրենց Եւսեւ հիմա տապգտի հասակիդ մէջ ալ կըսէ Զատ բարերարութիւն ընել քու չորս կողմէ եղողներուն, զոր օրինակ իրենց տհաճութեան, ձանձրութեան և աշխատութեանց պատճառ չլրարով ընդհակառակն ջանալով միտթարել զուրիշները, խաղաղցնել, բարի բաներ խօսելով ու քաջալերելով: Անձնաբերական թէ որ լաւ մշակեալ քու երկիրներդ, թէ որ քու քաղաքիդ մէջ արուեստ մը մտցնեն կամ կատարելագործեն, թէ որ աղքատ ժողովուրդին աշխատացնեն ու անոնց ապրուստը ծարսուի բարերարութիւնը քրած կ'ըլլաւ Թէ որ ուսման ետեւէ ըլլալով ճշմարտութիւն մը գուրս հանեն՝ որ ամենուրեք տգիտակար ըլլայ, թէ որ չառ խորհուրդ մը տառ, թէ որ մէկտե մը արգարութեամբ տոսկ փառ տրիելու ծանրայ, բանաս. թէ որ ուրիշներուն պատիւը պաշտպանեն, թէ որ տղայ մը կամ աղջիկ մը աղքատեան մարտութեան ծանրէն, բարերարութիւնը քրած կ'ըլլաւ:

Այլ պատասնակք, ուղեկայէք թէ ձեք քաղքին մէջ եղած անկերտոցը միջ հաստատեց Եւստատ ան ուր որ մութիւնը, միջ ան օգիտները օգնութիւնները, վարժատուններն ու պատասնարանները չլինել տուաւ, բոլորն ալ բարերարք, և գուք պէտք է որ անոնց երախտագէտ ըլլաք:

Ս. Լ.

Ծ. Ե. Բ.

Թէ որ ես ուզենամ ճամբորդութիւն մը ընել, անոնց խորհուրդը կը հարցնեն՝ որոնք որ մէյմը նոյն ճամբանը երբ են, տոսկ չէ: Օրերն ալ մարդկանց մէջ ան ուղեւորներն են՝ որ մեր նոր սկսելու ճամբան արդէն իրենք ըրած են, չարս ու բարին տեսած, վտանգները, գովաբարուտ անցքերը և հանգչելու յարմար տեղուանքը օտիքած են: Իւրեմն իրենց խորհուրդը հարցնենք որ իրենց փորձով մեզի առաջնորդեն և վասն զի մի որ կ'ուզէ իր անձին տուժիլք փորձառու ըլլալ, կը տեսնայ թէ որչափ սուղի կը նստի: Օրերն արդէն խել մը զուարճու, թիւններէ զուրկ են. գոնէ երիտաւարդաց իրենց վրայ ունեցած սէրն ու յարգութիւնը տեսնելով միտթարութիւն: Այնքան ազդունի մը աստիճաններուն վրայ նստած էին հին Յունաստանի այլ և այլ ժողովուրդները ու եղած խաղաղութիւնները կը գիտէին. հոն ծեր մը եկաւ, և սկստաւ ալ և այլ ազգաց առջեւէն անցնիլ, բայց չեղած ժողովուրդ մը որ իրեն նստելու տեղ տայ, երբսր Ապարտացւոց արջէն ը հաւառ, բոլոր երիտասարդները ամէնքը մէկէն ոտքի ելան, որպէս զի ցինքը նստեցնեն. ան ադեն ամբողջ հանդիսարանը սկսաւ ծափահարութիւնը ընել, և ծերն ալ գոչեց: Իսոր Յոյն աստիճան-իւնը ինչ ձանձնեալ. բայց միայն Ապարտացի ինչ գործարքէն: Անք ալ գոհ չլինէր միայն ծափ զարնելով գոյել բարիք ընողը, այլ նաեւ հետեւող ըլլանք: Օրերը ուրիշ այնչափ ներուշ թիւններ կը քաշեն, թող միտթարութիւն մ' ալ ունենան՝ տեսնալով երիտասարդաց իրենց վրայ ունեցած խնամքը, Նայե Վրիգորիկը քիչ ապիտ

ողայ է , ստէպ ստէպ Սինաս ծերու-
կին այցելութեան կ'երթայ , որ խեղճը
որդիքը կորսնցունելով չոր գլուխ մու-
ցած է , իրեն անցած գացած պատ-
մութիւններ պատմել կուտայ , խոր-
հուրդ կը հարցնէ , քաղելու որ ելլայ
իրեն ընկերութիւն կ'ընէ , թեթեւ
ծառայութիւններ կ'ընէ , կը ջանայ որ
ամենեւին նեղութիւն չը տայ եւ իրեն
ձանձրանալի կեանքը իր երիտասարդա-
կան աշխուժովը կը կենդանացնէ : Սի-
նասն ալ բոլորովին ոգի կ'առնու , ինչ
պէս թէ որ ծերացած ծառի մը բու-
նին վրայ նոր պատուաստ մը ընեն ,
իսկ Վրիգորիկը , անտարակոյս աստե՛նօք
առաքինի ռ. քաղաքակիրթ մարդ մը
կ'ըլլայ :

Սիլ պատանեակք , դուք հիմայ ար-
գելք մը չունիք ու աշխոյժ էք , բնու-
թիւնը զձեզ կը զուարթացնէ , արտո-
րէից կենդանութիւնը զձեզ կը մխի-
թարէ , մարդաց ծաղկազարդ կանան
չութիւնը , անտառաց քաղցր ստուեր-
ները , վերջապէս ամեն բան այս հա-
սակներնուդ մէջ ձեզի զուարթ կ'ե-
րեւայ , եւ բիւր ապագայ ուրախարար
յոյսեր ձեր միտքը կը գրաւեն . բայց
ստեղծ կուգայ որ տարիներուն շա-
տու թեանը հետ մտածութիւններ ,
հոգեւ , տկարութիւններ կըսկսին վը-
քանիդ տիրել . վերջը եթէ լաւ ապրիք՝
կը ծերանաք . Բնչպէս կը փափաքիք
ուրեմն որ ան աստե՛ն ձեր հետ վարուին :

Օ՛ր .

Ե Կ Ե Ղ Ե Յ Ա Կ Ա Ն Ք

Քահանայք Մատուծոյ կամաց
թարգմանքն են եւ միջնորդք Մարտին եւ
մեր մէջը . որոնք առաքինութեամբ եւ
գիտութեամբ լցեալ , խոհեմական եւ
ուանդեամբ ճշմարտութիւնը կը տա-
րածեն , ստութիւնը կը խափանեն եւ
զմարդիկ իրենց փառերէն կըղզու-
շա-

ցընեն : Մտանեաց քաղցրութենէն կը
հրաժարին վարդապետք , որ Վրիտու-
սի որդիքը իրենց ընտանիք ընեն , ազ-
քատներն իրենց օգնութեան կը դի-
մեն . տարակուսեալները խորհուրդ կը
հարցընեն , հիւանդները իրենցմէ մը
խիթարութիւն կը խնդրեն , իրենք եւ
որ յանուն Մատուծոյ՝ հզօրագունից
ճշմարտութիւնը կը քարոզեն տգէտնե-
րը կը կրթեն , հարստահարեալները կը
պաշտպանեն , թընամիները կը հաշ-
տեցընեն , ամպիոնէն ընդհանրական
պարտքերնիս մեզի կը քարոզեն , Կե-
խոտովանարանէն ալ նոյն ընդհանուր
պարտքերը առանձին իւրաքանչիւրին
թերութեանը համեմատ կը սովորեցը-
նեն . քահանայք զմեզ մկրտելովն
եղբայրակից ըրին քրիստոնէից , եւ քա-
հանայք պիտի ըլլան մեր մահուան
անկողնոյն քով կեցողները , եւ նաեւ
մեռնելէս վերջն ալ իրենք պիտի օրհ-
նեն ու օգնեն մեզի : Ի՛նչ մեծարեցի
մարդիկ . Բնչ երկնային պաշտօն է ի-
րենցը :

(Պֆի շարունակութիւն)

Հետեւեալ նամակը , որ բաւական
նին հարցասիրական գիտողութիւններ
կը պարունակէ Սիօնի նկատմամբ , ար-
ժան կը համարենք հրատարակել , որ-
պէս զի մեր Մ. Բ. Բ. Բ. նամակագիրը հա-
մուռի , որ Սիօնը բարեկամական դի-
տողութիւնները սիրով իւր էջերուն
մէջ կ'առնու , իսկ թէ ինչու Սիօնը
քանի մի ազգային խնդիրներ ազատ
քննութեան չենթարկեր , այդ մասին ,
եթէ բարեպատեհ առիթ ունենանք ,
առանձին կը խօսինք :

..... Խոհապիրք Սիօնի ,

Բաւական ժամանակ է որ ժող-
դիւր էի ձեզ հետ խօսակցիլ , բայց թէ
անձնական զբաղումէս եւ թէ այլևայլ